

310

Wet van 6 juni 1991 tot wijziging van de Luchtvaartwet (Regels beveiliging luchtvaartterreinen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het ter beveiliging van de internationale burgerluchtvaart wenselijk is eisen te stellen met betrekking tot de op luchtvaartterreinen te treffen veiligheidsmaatregelen, alsmede een heffing in te stellen ter bekostiging van de beveiligingsmaatregelen die van overheidswege worden genomen;

Zo is het, dat wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goed gevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Luchtvaartwet (Stb. 1958, 47)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 37 worden een nieuwe afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 2A

Beveiliging luchtvaartterreinen

Paragraaf 1

Algemeen

Artikel 37a

1. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

a. luchtvaartterreinen: een luchtvaartterrein dat mede wordt gebruikt voor verkeersvluchten van of naar een bestemming buiten Nederlands grondgebied, met uitzondering van die delen van een militair luchtvaartterrein die niet uitsluitend ten behoeve van de burgerluchtvaart worden gebruikt;

b. bewakingspersoneel:

1°. personen in dienst van een door Onze Minister van Justitie met de beveiliging van een luchtvaartterrein belaste, krachtens de Wet op de weerkorpsen (Stb.1936, 206) toegelaten, particuliere beveiligingsorganisatie, alsmede

2°. de door Onze Minister van Justitie aangewezen politie-ambtenaren, ambtenaren van de Koninklijke marechaussee en ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

2. Met betrekking tot militaire luchtvaartterreinen waarvan delen uitsluitend ten behoeve van de burgerluchtvaart worden gebruikt, wordt in afwijking van artikel 1, eerste lid, onder d, voor de toepassing van deze afdeling als exploitant aangemerkt, de bij koninklijk besluit aan te wijzen rechtspersoon aan wie het medegebruik ten behoeve van de burgerluchtvaart is verleend.

3. Een koninklijk besluit als bedoeld in het tweede lid wordt genomen op voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met Onze Ministers van Justitie en van Defensie.

Paragraaf 2

De verplichtingen van een exploitant van een luchtvaartterrein

Artikel 37b

1. De exploitant van een luchtvaartterrein wijst de delen daarvan aan:

- die door het publiek slechts betreden mogen worden, indien de betrokken personen in het bezit zijn van een geldig reisbiljet;
- die niet voor het publiek toegankelijk zijn;
- die slechts voor een beperkte categorie van de op het luchtvaartterrein werkzame personen toegankelijk zijn.

2. Onze Minister van Justitie, in overeenstemming met Onze Minister, kan delen van het luchtvaartterrein aanwijzen die in ieder geval tot één van de in het eerste lid bedoelde delen behoren.

3. De exploitant draagt er zorg voor:

- dat een ieder die toegang heeft tot één van de in het eerste lid, onder b en c, bedoelde delen, over een door hem verstrekt of erkend toegangsbewijs beschikt, waaruit tevens duidelijk kenbaar is tot welke delen de drager toegang heeft;

- dat een ieder die zich in één van de in het eerste lid, onder b en c, bedoelde delen bevindt, verplicht is het onder a bedoelde toegangsbewijs zichtbaar te dragen;

- dat een ieder die zich in één van de in het eerste lid, onder a, bedoelde delen bevindt, verplicht is het onder a bedoelde toegangsbewijs dan wel een geldig reisbiljet bij zich te hebben en dit te allen tijde op verzoek van een lid van het bewakingspersoneel ter inzage te geven.

4. De exploitant schermt de in het eerste lid, onder b en c, bedoelde delen van het luchtvaartterrein zodanig onderling van elkaar af dat zij slechts op een beperkt aantal door bewakingspersoneel of anderszins bewaakte plaatsen toegankelijk zijn na inzage van het toegangsbewijs. Delen als bedoeld in het eerste lid, onder c, die voor onderscheiden categorieën personeel toegankelijk zijn worden daarbij als onderscheiden delen aangemerkt.

5. De toegangen bedoeld in het derde lid, dienen duidelijk gemarkeerd te zijn onder aanduiding van de categorieën personen die toegang hebben. De toegangen dienen steeds helder verlicht en afsluitbaar te zijn.

6. De exploitant draagt er zorg voor, dat personen die niet voldoen aan het derde lid, onder b en c, de verdere toegang tot de in het eerste lid bedoelde delen van het luchtvaartterrein wordt ontzegd.

Artikel 37c

1. De exploitant treft de nodige voorzieningen om te voorkomen dat personen of bagage aan boord van een luchtvaartuig gaan zonder dat deze zijn onderworpen aan een controle overeenkomstig paragraaf 3.

2. De exploitant is verplicht te beschikken over:
 - a. voldoende detectieapparatuur voor de uitoefening van de controle door het bewakingspersoneel overeenkomstig paragraaf 3;
 - b. een ruimte voor vertrekkende passagiers die zodanig is ingericht dat gecontroleerde passagiers en handbagage zijn afgeschermd en een vermenging met niet gecontroleerde personen en voorwerpen niet mogelijk is;
 - c. een ruimte voor onderzoek van bagage en dieren bestemd voor vervoer en
 - d. een afsluitbare en beveiligde ruimte bestemd voor het bewaren van verdachte bagage.
3. Onze Minister van Justitie kan, in overeenstemming met Onze Minister, nadere regels stellen met betrekking tot de voorzieningen die zijn vereist ter beveiliging van de internationale burgerluchtvaart. Deze regels kunnen de eis inhouden van voorafgaande goedkeuring door Onze Minister van Justitie van de getroffen voorzieningen.

Artikel 37d

De exploitant van een luchtvaartterrein richt dit zodanig in, en treft zodanige voorzieningen dat:

- a. een plaats beschikbaar is voor het afzonderen van een luchtvaartuig;
- b. het bewakingspersoneel snel en op eenvoudige wijze de verschillende delen van het luchtvaartterrein kan bereiken en toezicht kan houden op daar aanwezige personen;
- c. redelijkerwijze voorkomen wordt dat onbevoegden een geparkeerd luchtvaartuig betreden.

Artikel 37e

1. De exploitant van een luchtvaartterrein is gehouden een plan op te stellen met betrekking tot de beveiliging van het luchtvaartterrein. Het plan behoeft de goedkeuring van Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze Minister. De goedkeuring kan te allen tijde worden ingetrokken indien aanpassingen in het plan gewenst zijn.

2. Het in het eerste lid bedoelde plan omvat onder meer:

- a. de plichten, verantwoordelijkheden, maatregelen en procedures die zijn vastgesteld met het oog op de beveiliging van het luchtvaartterrein;
- b. de bijzondere procedures en maatregelen voor situaties als bedoeld in artikel 37i, eerste lid;
- c. de maatregelen en procedures in geval van dreiging van onwettige daden van geweld, bomalarm, kaping of gewapende aanvallen op het luchtvaartterrein en
- d. andere bij algemene maatregel van bestuur te bepalen onderwerpen.

3. De exploitant van een luchtvaartterrein verstrekt desgevraagd Onze Minister van Justitie alle informatie met betrekking tot de beveiliging van het luchtvaartterrein.

Artikel 37f

1. Onverminderd de artikelen 29 en 35 is Onze Minister van Justitie bevoegd, indien de exploitant in strijd met deze paragraaf handelt of nalaat te handelen, om, na voorafgaande schriftelijke waarschuwing, te doen wegnemen, beletten of verrichten, hetgeen in strijd met deze paragraaf is gedaan of nagelaten.

2. Om aan een besluit tot toepassing van bestuursdwang uitvoering te kunnen geven, kunnen alle plaatsen met uitzondering van woningen zonder toestemming van de rechthebbende worden betreden.

3. De exploitant van het luchtvaartterrein is de kosten, verbonden aan de toepassing van het eerste lid, verschuldigd, tenzij de kosten redelijkerwijze niet te zijnen laste behoren te komen.

4. De waarschuwing, bedoeld in het eerste lid, bevat een omschrijving van hetgeen gedaan of nagelaten had moeten worden en stelt een redelijke termijn waarbinnen alsnog voldaan moet zijn aan de desbetreffende bepalingen.

5. De maatregelen, getroffen op grond van het eerste lid, worden buiten beschouwing gelaten bij de vaststelling van de omvang van de verplichtingen van de exploitant ingevolge deze paragraaf.

Paragraaf 3

De uitoefening van controle door bewakingspersoneel

Artikel 37g

1. De personen die aan boord gaan van een luchtvaartuig onderwerpen zich aan een controle door het bewakingspersoneel op de aanwezigheid van wapens, explosieven of andere voorwerpen en stoffen, die de veiligheid en gezondheid van personen kunnen bedreigen, voor de bedreiging van personen geschikt zijn dan wel de veiligheid van het luchtvaartuig in gevaar kunnen brengen. Deze controle omvat in ieder geval:

a. een onderzoek met behulp van daartoe bestemde detectieapparatuur, van passagiers en hun handbagage, tenzij stelselmatig een onderzoek als bedoeld onder b, plaatsvindt;

b. een onderzoek van passagiers aan hun kleding en een onderzoek van hun handbagage, welk onderzoek steekproefsgewijs dan wel, in door Onze Minister van Justitie te bepalen gevallen, stelselmatig wordt uitgevoerd.

2. Steekproefsgewijs wordt een controle uitgevoerd:

a. op de identiteit van andere personen die aan boord gaan van een luchtvaartuig dan passagiers, zonodig door een onderzoek aan hun kleding, en van de redenen voor hun aanwezigheid in het luchtvaartuig;

b. op de bagage die bestemd is om in het ruim van een luchtvaartuig te worden meegevoerd en

c. naar de betrouwbaarheid van passagiers als bedoeld in het eerste lid.

3. Bij toepassing van artikel 37i kan de controle als bedoeld in het tweede lid, stelselmatig worden uitgevoerd.

4. Bij ministeriële regeling van Onze Minister van Justitie, in overeenstemming met Onze Minister, kan een vrijstelling worden verleend ten aanzien van de soorten vluchten of luchtvaartuigen die zijn uitgezonderd van een controle als bedoeld in het eerste lid. Onze Minister van Justitie kan in bijzondere gevallen ontheffing verlenen van deze controle.

5. Het bewakingspersoneel kan op het luchtvaartterrein aanwezige gebouwen, ruimten en luchtvaartuigen, met uitzondering van woningen, betreden voor zover dit noodzakelijk is voor de uitoefening van hun taak.

6. Een lid van het bewakingspersoneel belast met de controle dat daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan het het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 37h

1. Passagiers die weigeren zichzelf of hun bagage aan controle te onderwerpen, wordt verhinderd enig luchtvaartuig te betreden, hun wordt de verdere toegang tot de in artikel 37b, eerste lid, bedoelde delen van het luchtvaartterrein ontzegd en zij worden daaruit zo nodig verwijderd.

2. Bagage waarvan de herkomst of de eigendom van een van de inzittenden in het betrokken luchtvaartuig niet is vastgesteld, wordt niet aan boord van het luchtvaartuig gebracht dan na onderzoek op de aanwezigheid van wapens, explosieven of andere voorwerpen en stoffen, die de veiligheid en gezondheid van personen kunnen bedreigen, voor de bedreiging van personen geschikt zijn dan wel de veiligheid van het luchtvaartuig in gevaar kunnen brengen.

3. Bij de controle aangetroffen wapens, explosieven of andere voorwerpen en stoffen, die de veiligheid en gezondheid van personen kunnen bedreigen, voor de bedreiging van personen geschikt zijn dan wel de veiligheid van het luchtvaartuig in gevaar kunnen brengen, worden niet dan in overeenstemming met door Onze Minister van Justitie te stellen regels en door of vanwege hem te geven aanwijzingen aan boord van een luchtvaartuig gebracht.

4. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de persoon bij wie of in wiens bagage voorwerpen als bedoeld in het derde lid, worden aangetroffen en die deze niet op een overeenkomstig de ingevolge het derde lid gestelde regels of gegeven aanwijzingen, gedaan verzoek van het bewakingspersoneel afgeeft.

Artikel 37i

1. Onze Minister van Justitie kan op grond van omstandigheden en inlichtingen vaststellen, dat er ten aanzien van een luchtvaartterrein, dan wel bepaalde daar aanwezige luchtvaartuigen, het vermoeden gerechtvaardigd is, dat een bijzonder gevaar bestaat dat zij het object van geweldpleging, aanslagen of bedreiging zullen vormen. Hij geeft hiervan onverwijld kennis aan de exploitant.

2. Na toepassing van het eerste lid worden geen goederen of dieren aan boord van de betrokken luchtvaartuigen gebracht dan na, zonodig stuksgewijs, onderzoek op de aanwezigheid van wapens, explosieven of andere voorwerpen en stoffen, die de veiligheid en gezondheid van personen kunnen bedreigen, voor de bedreiging van personen geschikt zijn dan wel de veiligheid van het luchtvaartuig in gevaar kunnen brengen.

3. Onze Minister van Justitie kan in andere dan de in het eerste lid bedoelde gevallen, luchtvaartuigen aanwijzen met betrekking tot welke het tweede lid van toepassing is.

4. De artikelen 37c, derde lid, en 37h, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het onderzoek bedoeld in het tweede lid.

Paragraaf 4

De beveiligingsheffing

Artikel 37j

1. Ter bestrijding van de kosten die het Rijk maakt met het oog op de uitoefening van de controle overeenkomstig paragraaf 3, wordt onder de naam «beveiligingsheffing» een heffing geheven.

2. De heffing wordt geheven van de natuurlijke persoon of rechtspersoon die als eigenaar of houder van een burgerluchtvaartuig dit te

zijner beschikking heeft en dit onder zijn verantwoordelijkheid laat deelnemen aan het luchtverkeer.

3. De heffing wordt geheven naar het aantal passagiers dat, na te zijn onderworpen aan een controle als bedoeld in paragraaf 3, op een luchtvaartterrein aan boord gaat van een burgerluchtvaartuig met een bestemming buiten het grondgebied van Nederland. Daarbij worden niet meegerekend passagiers

- a. die overstappen en de luchthaven daarbij niet meer dan vierentwintig uren verlaten, of
- b. met een leeftijd jonger dan twee jaren.

4. Het tarief van de heffing wordt bij ministeriële regeling door Onze Minister van Justitie bij het begin van een kalenderjaar vastgesteld. Het tarief wordt berekend door de geraamde kosten als bedoeld in het eerste lid, voor dat jaar te delen door het dat jaar te verwachten aantal passagiers dat aan boord zal gaan en daarop de nodige afronding aan te brengen. Indien in de loop van een kalenderjaar de geraamde kosten per passagier een aanzienlijke wijziging ondergaan, wordt het tarief tussentijds gewijzigd. Het tarief wordt alsdan berekend door de voor het resterende deel van het kalenderjaar geraamde kosten te delen door het voor dat deel verwachte aantal passagiers.

Artikel 37k

1. De heffing wordt door of vanwege Onze Minister van Justitie geheven.

2. Onverminderd het overigens in dit artikel bepaalde wordt de heffing geheven met overeenkomstige toepassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301), met dien verstande dat van die wet buiten toepassing blijven de artikelen 2, vierde lid, 37, 38, 40, 49, 49a, 53a, alsmede 68 tot en met 88.

3. De bevoegdheden en de verplichtingen van de hierna vermelde, in de Algemene wet inzake rijksbelastingen genoemde functionarissen gelden met betrekking tot de beveiligingsheffing voor de daarachter genoemde functionarissen:

- a. Onze Minister van Financiën: Onze Minister van Justitie;
- b. de directeur of de inspecteur: de door Onze Minister van Justitie daartoe aan te wijzen functionaris van de exploitant van een luchtvaartterrein;
- c. de ontvanger: de door Onze Minister van Justitie daartoe aan te wijzen functionaris van de exploitant van een luchtvaartterrein.

4. In afwijking van het derde lid, onder b, treedt voor de toepassing van hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en hoofdstuk II van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1983, 61) de door Onze Minister van Justitie aan te wijzen ambtenaar in de plaats van de inspecteur, onderscheidenlijk de ambtenaar die de aanslag heeft opgelegd. Voor de toepassing van artikel 19 van de laatstgenoemde wet treedt Onze Minister van Justitie in de plaats van Onze Minister van Financiën.

5. De heffing wordt geheven bij wege van aanslag. Zij wordt geheven over een bij ministeriële regeling van Onze Minister van Justitie te bepalen tijdvak.

Artikel 37l

1. De heffing wordt ingevorderd door de door Onze Minister van Justitie aan te wijzen functionaris van de exploitant van een luchtvaartterrein en door de ontvanger, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder c, van de Invorderingswet 1990 (Stb. 221).

2. Onverminderd het overigens in dit artikel bepaalde wordt de heffing ingevorderd met overeenkomstige toepassing van de Invorderingswet

1990 en de Kostenwet invordering rijksbelastingen (Stb. 1969, 83), met dien verstande dat van de Invorderingswet 1990 buiten toepassing blijven de artikelen 9, 59 en 60. Voorts blijven bij de toepassing van artikel 66 van die wet, de artikelen 76, 80, tweede, derde en vierde lid, 82, 84, 86 en 87 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen buiten toepassing.

3. Met betrekking tot de invordering geldt vervolgens dat:

a. wat betreft de toepassing van artikel 8, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 uitsluitend bevoegd is de door Onze Minister van Justitie aan te wijzen functionaris van de exploitant van een luchtvaartterrein. De in de artikelen 10, eerste lid, 11, 12, 15, onder a, en 26 van de Invorderingswet 1990 bedoelde bevoegdheden komen uitsluitend toe aan de door Onze Minister van Justitie aan te wijzen functionaris van de exploitant van een luchtvaartterrein, met dien verstande dat voor de toepassing van artikel 26 van die wet de door Onze Minister van Financiën bij ministeriële regeling gestelde regels van toepassing zijn;

b. de overige bij de invordering van toepassing zijnde bevoegdheden, met uitzondering van die bedoeld in de artikelen 24, tweede en derde lid, 25 en 58 van de Invorderingswet 1990, uitsluitend toekomen aan de ontvanger bedoeld in het eerste lid;

c. de bevoegdheid bedoeld in artikel 24, tweede en derde lid, van de Invorderingswet 1990 zowel toekomt aan de door Onze Minister van Justitie aan te wijzen functionaris van de exploitant van een luchtvaartterrein als aan de ontvanger, bedoeld in het eerste lid;

d. de bevoegdheden bedoeld in artikel 25 en artikel 58 van de Invorderingswet 1990 toekomen aan de door Onze Minister van Justitie aan te wijzen functionaris van de luchthavenexploitant indien deze met de invordering is belast en indien de ontvanger bedoeld in het eerste lid met de invordering is belast, toekomen aan die ontvanger.

4. In het kader van het verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel moet in artikel 17 van de Invorderingswet 1990 voor «de ontvanger die het dwangbevel heeft uitgevaardigd» telkens worden gelezen: de met de tenuitvoerlegging van het dwangbevel belaste ontvanger.

5. Betaling van de heffing dient te geschieden aan de door Onze Minister van Justitie aan te wijzen functionaris van de luchthavenexploitant. Na de betekening van het dwangbevel dient te worden betaald aan de ontvanger bedoeld in het eerste lid die is vermeld op het dwangbevel.

Artikel 37m

De natuurlijke persoon of de rechtspersoon als bedoeld in artikel 37j, tweede lid, houdt met inachtneming van door Onze Minister van Justitie bij ministeriële regeling vast te stellen regels, aantekening van het aantal passagiers als bedoeld in artikel 37j, derde lid.

Artikel 37n

Bij ministeriële regeling van Onze Minister van Justitie kunnen inzake de heffing en de invordering van de beveiligingsheffing nadere in het kader van deze paragraaf passende regels worden gesteld ter aanvulling van de daarin geregelde onderwerpen. Bij ministeriële regeling van Onze Minister van Justitie worden regels gesteld inzake de afdracht van de door de functionaris als bedoeld in artikel 37k, derde lid, onder c, ingevorderde heffing aan Onze Minister van Justitie.

B

In artikel 72 wordt de eerste zinsnede, luidend «Onze Minister kan ambtenaren aanwijzen» vervangen door: Onverminderd artikel 37h kan Onze Minister ambtenaren aanwijzen.

ARTIKEL II

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 25 oktober 1989, Stb. 491

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1990-1991, 21 947

Hand. II 1990-1991, blz 3027-3040; 3082-3096; 3517-3518

Kamerstukken I 1990-1991, 21 947 (151a, 151b, 151c)

Hand. I 1990-1991, zie vergadering d.d. 4 juni 1991

1. Het tarief van de heffing, bedoeld in artikel 37j, eerste lid, in Artikel I, bedraagt voor het resterende deel van 1991 zes gulden vijftig per passagier.

2. Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste dag van de vierde kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 6 juni 1991

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *vijfentwintigste* juni 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin